

SYLVAN is een verkorting van SILVANUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: 'man uit het bosman', 'bosbewoner', 'bosman' In tegenstelling tot mensen van het platteland, de zee of uit de stad.

*

Er zijn meerdere heiligen die Silvanus of Sylvanus heten, onder wie:

Silvanus (ook **Sylvanus**) van **Emesa**, Fenicië/Syrië; bisschop & martelaar met **Domninus** e.a.; † **tussen 307 en 311; feest 1 & 5 november.**

De oude martelarenboeken vertellen op deze dag over de martelingen van en nog een aantal anderen. **Domninus** was een jonge arts en **Silvanus** (ook **Sylvanus**), waarschijnlijk toenmalige bisschop van Gaza. Naast genoemde twee vallen nog de namen van **Theotimus**, **Filotheus** en **Timotheus**. Tot de groep behoorden ook vrouwen en kinderen. Zij werden eerst gefolterd: hun linkervoet werd afgehouden en hun rechteroog uitgestoken met het zwaard. In één moeite door werden ze veroordeeld tot slavenarbeid in de mijnen om hun christelijke godsdienst "*met kwellingen te bekopen*". (De Latijnse tekst suggereert een woordspeling: 'metalla aeris' = kopermijnen en 'aerumna' = kwellingen). "*Dit moesten niet alleen de mannen ondergaan, maar ook kinderen en een aantal vrouwen.*" Maar daar voldeden zij niet, omdat ze lichamelijk te verzwakt waren. Domninus werd uiteindelijk levend verbrand, terwijl Sylvanus niet lang daarna onthoofd werd. Weer enige tijd later werden er een paar mannen gedwongen in het openbaar aan de goden te offeren. Toen ze dat weigerden, werden ze in het circus voor de wilde beesten geworpen.

*

Silvanus van Rome, Italië; martelaar met zijn broers **Alexander**, **Felix**, **Filippus**, **Januarius**, **Martialis** & **Vitalis** en zijn moeder **Felicitas**.

Feest 25 januari (oosterse kerken) & **10 juli** & 23 november (Felicitas).

Felicitas was een christenweduwe op het moment dat zij tijdens de christenvervolgingen onder keizer Marcus Aurelius (161-180) met haar zeven zonen werd gearresteerd. Zij had haar jongens opgevoed in de liefde tot Christus. De rechter dreigde haar met foltering, als zij haar geloof niet verloochende. Omdat zij geen krimp gaf, probeerde men haar hart te vermurwen door voor haar ogen de kinderen te martelen. Maar zij spoorde ze aan standvastig en trouw te blijven in hun geloof. Met als gevolg dat ze één voor één een gruwelijke dood stierven. 'Haar geloof in de waarde van het geestelijke won het van haar natuurlijke moederliefde' aldus een oud verslag.

Misschien heeft zij haar zoons wel op dezelfde manier bemoedigd als die makkabeese moeder waarvan het tweede boek der Makkabeeën vertelt. Ook daar wordt verteld hoe een moeder moet toezien dat haar zeven zoons stuk voor stuk worden omgebracht, omdat zij trouw zijn aan hun Joodse geloof. Daar zegt moeder tot één van haar kinderen: "Mijn jongen, God onze Heer heeft jou op wonderbaarlijke wijze een lichaam geweven in mijn schoot. Zal Hij dan ook niet in staat zijn om voor jou een lichaam te bereiden na de dood?"

Van de zeven jongens werden **Januarius**, **Felix** en **Filippus** doodgegeseld; **Alexander**, **Vitalis** en **Martialis** onthoofd, terwijl **Silvanus** (ook **Sylvanus**) van de rotsen werd gegooid. Juist als de moeder in het bijbelverhaal moest tenslotte ook Felicitas zelf de marteldood ondergaan; ze werd onthoofd door het zwaard. Haar laatste rustplaats kreeg ze in de begraafplaats van Maximus aan de Via Salaria Nuova.

Moderne onderzoekers betwijfelen dat de zeven jongens broers waren. Veeleer waren zij zeven martelaren die op dezelfde dag om het leven waren gebracht omwille van Christus. Wellicht onder invloed van het bijbelverhaal der Makkabeese martelaren, of misschien zelfs om een christelijke tegenhanger te hebben voor dat Joodse verhaal, ontstond de legende dat het hier om een moeder ging met zeven zonen.